

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Otsus juhtumi 12/2013/MDC kohta, mis käsitleb Euroopa Komisjoni tavasid taimekaitsevahendite (pestitsiidide) lubade andmisel ja turuleviimisel

Otsus

Juhtum 12/2013/MDC - **Alguskuupäev:** {0} 30/01/2013 - **Otsuse kuupäev:** {0} 18/02/2016 - **Asjassepuutuvad institutsioonid** Euroopa Komisjon (Sõbralik lahend) |

Kaebuse esitaja, Pesticide Action Network Europe, väitis, et Euroopa Komisjoni tavad taimekaitsevahendite toimeainete (pestitsiidide) heakskiitmisel ELis on mõnel juhul ohtlikud ja/või ei ole kooskõlas asjakohaste õigusaktidega. Ombudsman uuris komisjoni tavasid.

Ombudsmani analüüsis käsitleti i) toimeainete heakskiitmist komisjoni poolt, nõudes samal ajal ka seda heakskiitu toetavaid andmeid, ii) kümne konkreetse toimeaine heakskiitmist, võttes arvesse Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) reservatsioone, iii) viisi, kuidas komisjon kasutab leevendusmeetmeid, ja iv) komisjoni kontrolle liikmesriikides.

2015. aasta juunis esitas ombudsman komisjonile selle juhtumi lahenduse. Oma lahenduse välja pakkudes leidis ombudsman, et komisjon, kellel on kohustus tagada, et tema poolt heaks kiidetud toimeained ei kahjusta inimeste ja loomade tervist ega keskkonda, võib olla oma tegevuses liiga leebe ega pruugi võtta piisavalt arvesse ettevaatuspõhimõtet. Seetõttu tegi ombudsman mitu ettepanekut, mille eesmärk on parandada komisjoni tavasid, et tagada inimeste ja loomade tervise ning keskkonna tõhus kaitse ELis.

Ombudsman leidis, et komisjon on nüüd tema ettepanekud lahenduse leidmiseks suures osas heaks kiitnud. Kuna ettepanekute rakendamine võtab tingimata aega, saab komisjoni vastavust nendele ettepanekutele kontrollida ainult siis, kui komisjon annab ombudsmanile aru meetmetest, mida ta on võtnud ettepanekute järgimiseks. Seetõttu palus ombudsman komisjonil esitada talle kahe aasta jooksul alates otsuse tegemisest aruande, mis hõlmab mitmeid konkreetseid punkte.

Taust

1. Pesticide Action Network Europe'i (PAN-Europe) esitatud kaebus käsitleb taimekaitsevahendites sisalduvate toimeainete heakskiitmist ja ELis turule laskmist. Samuti on see seotud määrusega (EÜ) nr 33/2008 [1] ette nähtud taasesitamise erimenetlusega, mille raames komisjon kiidab heaks taimekaitsevahendites kasutatavad toimeained pärast Euroopa Toiduohutusameti (edaspidi „EFSA“) teadusliku hindamise järelduste arvessevõtmist. Samuti puudutab see komisjoni tava kiita toimeaine heaks ja nõuda samal ajal selle ohutust kinnitavaid andmeid (edaspidi „kinnitavate andmete menetlus“) [2] .

2. Kaebuse esitaja avaldas aruande pealkirjaga „*TWISTING JA BENDING THE RULES: „Taasesitamise“ puhul on kõik jõupingutused suunatud pestitsiidide heakskiitmisele*“ [3] . Ta leidis, et teatavatel juhtudel kiidab komisjon heaks taimekaitsevahendite toimeained, kui õiguslikud nõuded ei ole täidetud, eelkõige ebapiisavate andmete tõttu, mis võimaldavad välistada riske inimeste ja loomade tervisele, põhjaveele ja keskkonnale.

3. Ombudsman algatas kaebuse uurimise ning tegi kindlaks järgmised väited ja väited:

1. Pestitsiidide toimeainete heakskiitmisel kasutatud kinnitavate andmete menetlust kasutades rikkus komisjon direktiivi 91/414 artikli 5 [4] sätteid ja ettevaatuspõhimõtet. Komisjon peaks lõpetama kinnitavate andmete menetluse kasutamise nii taimekaitsevahendite toimeainete heakskiidu puhul, mis on antud direktiivi 91/414 alusel, kui ka tulevaste heakskiitude puhul, mis antakse määruse (EÜ) nr 1107/2009 [5] alusel.

2. Komisjon võttis vastu eksitavad läbivaatamisaruanded ja otsused teatavate pestitsiidide toimeainete kohta, mis on heaks kiidetud taasesitamise käigus. Komisjon peaks uuesti hindama kõiki viimase paari aasta jooksul vastu võetud pestitsiidide toimeaineid käsitlevaid läbivaatamisaruandeid ja -otsuseid ning lisama neisse kõik faktid ja teabe, mida EFSA on nende ainete kohta hinnanud, sealhulgas need, mis on seotud puuduvate andmete, lõpetamata riskihindamiste ja hinnatud suurte riskidega.

3. Teatavate pestitsiidide toimeainete hindamisel uuesti esitamise menetluse teel ei kohaldanud komisjon nõuetekohaselt direktiivi 91/414 [6] artikli 5 lõike 1 punkti b (mis sarnaneb määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 4 lõikega 3). Komisjon peaks nõuetekohaselt hindama, kas direktiivi 91/414 artikli 5 lõike 1 punkti b (mis sarnaneb määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 4 lõikega 3) sätteid on järgitud, ning looma kontrollisüsteemi, et kontrollida, kas liikmesriigid kehtestavad ja jõustavad piisavalt leevendusmeetmeid, et tagada keskkonnariskide vastuvõetavus.

4. Uurimise käigus sai ombudsman komisjoni arvamuse kaebuse kohta ja seejärel kaebuse esitaja märkused vastusena komisjoni arvamusele. Ombudsman tegi täiendavaid uurimisi ning sai komisjonilt täiendava vastuse ja kaebuse esitaja märkused selle kohta. 16. juunil 2015 esitas ombudsman komisjonile lahenduse ettepaneku [7] , millele komisjon vastas 20. oktoobril 2015. Kaebuse esitaja saatis oma märkused komisjoni vastuse kohta 9. novembril 2015.

5. Uurimise läbiviimisel on ombudsman võtnud arvesse poolte esitatud argumente ja arvamusi.

Väide, et komisjon rikkus kinnitavate andmete menetlust kasutades direktiivi 91/414 artiklit 5 ning ettevaatuspõhimõtet ja vastavat väidet

Ombudsmani ettepanek lahenduse leidmiseks

6. Oma lahenduse ettepanekus juhtis ombudsman tähelepanu sellele, et kaebuse esitaja vaidlustas kinnitavate andmete menetluse komisjonipoolse kasutamise kahes erinevas õiguskorras: i) direktiiv 91/414, mis oli põhimõtteliselt kohaldatav kuni 14. juunini 2011; ning ii) määrus (EÜ) nr 1107/2009, millega tunnistati kehtetuks ja asendati kõnealune direktiiv [8] .

7. Ombudsman leidis, et direktiiv 91/414 ei sisalda CDP jaoks sõnaselget õiguslikku alust, mis oleks võrreldav määruses (EÜ) nr 1107/2009 sätestatuga. Selle asemel on direktiivi 91/414 artiklites 5 ja 6, millele komisjon tugines, üldiselt viidatud „*nõuetele*“ ja „*kaasamistingimustele*“ ning artiklis 5 on esitatud selliste nõuete näidete loetelu. CDP ei ole siiski nende näidete hulgas. Ombudsman märkis, et tal on tõsiseid kahtlusi, kas neid sätteid võib pidada komisjoni poolt kohaldatava CDP jaoks piisavalt konkreetseks õiguslikuks aluseks, ning juhtis tähelepanu sellele, et ametiasutused saavad tegutseda üksnes neile antud volituste alusel ja piires. Direktiivi 91/414 artiklites 5 ja 6 sisalduvat viidet „*nõuetele*“ ja „*tingimustele*“ võib vaevalt tõlgendada nii, et komisjon võib anda heakskiidu, tunnistades samas, et tal ei ole veel võimalik kinnitada, et võib eeldada, et toimeaine ei avalda kahjulikku mõju inimeste ja loomade tervisele ega keskkonnale. Ombudsman ei arvanud, et komisjoni kaalutusõigus tingimuste ja nõuete määramisel võiks kaasa tuua nii ulatusliku tõlgenduse.

8. Ombudsman jõudis seega esialgsele järeldusele, et komisjoni tuginemine CDP-dele ei ole kooskõlas direktiivi 91/414 sätetega ning et tema poolt CDPde kasutamine näis kujutavat endast haldusomavoli.

9. Seoses määruses 1107/2009 sätestatud õiguskorraga nõustus ombudsman, et kui ta tegutseb määruse (EÜ) nr 1107/2009 alusel, ja tingimusel, et ta järgib asjakohastes sätetes sätestatud piiravaid tingimusi, tuleb komisjoni otsust kasutada CDP-d käsitada õigusliku alusena määruse 1107/2009 alusel. Ta lisas siiski, et kui komisjon otsustab toimeaine heaks kiita ja taotleda määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 6 alusel kinnitavaid andmeid, peab ta tagama, et selline tegevusviis ei ohusta inimeste ja loomade tervist ega keskkonda.

10. Ombudsman leidis esiteks, et määruse nr 1107/2009 asjakohaste sätete lugemisel on selge, et seadusandja soovis reserveerida CDP kasutamise erandjuhtudel, kui hindamise muutmise oht on väike. Kuna CDP on ette nähtud erandina, tuleb selle kohaldamise tingimusi tõlgendada kitsalt. Teiseks pannakse määruses rõhku inimeste ja loomade tervise ning keskkonna kaitsele. Selles seatakse see eesmärk esikohale taimekaitse parandamise eesmärgi ees. Kolmandaks kaitseb ELi põhiseaduslik kord ka tervist ja keskkonda. Kui komisjon leiab, et hindamise lõpuleviimiseks on vaja täiendavaid andmeid, peaks ta neid tegureid toimeaine

heakskiitmise üle otsustamisel arvesse võtma. Neljandaks tuleb hea halduse põhimõtteks pidada ka ettevaatuspõhimõtet, mida tuleb määruse nr 1107/2009 kohaselt kohaldada. Selles nõutakse, et komisjon tagaks, et ta ei kiida toimeaineid heaks juhul, kui see võib ohustada rahvatervist või keskkonda.

11. Pidades silmas, et mis tahes võimalik viga komisjoni hinnangus, mis põhineb ebapiisavatel andmetel, võib põhjustada tõsist, võimalikku pöördumatut kahju inimeste tervisele, loomade tervisele või keskkonnale üldiselt, leidis ombudsman, et CDP-d tuleb kohaldada erilise ettevaatusega ja piirangutega. Seetõttu tegi ta seoses võimearendusplaaniga järgmise ettepaneku:

„Määruse 1107/2009 alusel tegutsedes peaks komisjon nõustuma:

i) kasutada menetlust kitsendavalt, ainult nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mis vastavad rangelt seadusandja kehtestatud tingimustele ja kui puudub oht, et järeldus toimeaine ohutuse kohta võib olla vigane;

II) võtma nõuetekohaselt arvesse kõiki võimalikke tagajärgi inimeste ja loomade tervisele ning keskkonnale, järgides ettevaatuspõhimõtet, enne menetluse kohaldamist konkreetset juhul; ja

III) eelistama asjakohase puuduva teabe taotlemist ja hindamist enne heakskiidu andmise otsuse tegemist. “

12. Oma vastuses ombudsmani ettepanekule märkis **komisjon**, et alates määruse 1107/2009 jõustumisest on olukorrad, kus võib esitada kinnitava teabe taotlusi, piiratud määruse artikli 6 punktis f ja II lisas loetletud olukordadega. Komisjon kinnitas, et taotleb kinnitavat teavet rangelt kooskõlas määruse (EÜ) nr 1107/2009 sätetega. Näiteks selgitas ta, et kinnitavat teavet võib taotleda, kui riskihindamise valdkonnas uute teaduslike teadmiste tõttu saadakse hindamise käigus kättesaadavaks uus juhenddokument. Sellisel juhul ei ole taotlejal võimalik esitada juhenddokumendi kohaselt tehtud uuringuid taotluse esitamise ajal. Vajaduse korral võib tüübikinnitust käsitleva määrusega ette näha sellise teabe esitamise kinnitava teabena hilisemas etapis. Ta märkis, et kinnitava teabe esitamine ei tohiks hõlmata andmenõudeid, mis kehtisid taotluse esitamise ajal seoses terviseriskide hindamisega ja mille kohta on olemas piisavad juhenddokumendid.

13. Komisjon lisas, et heakskiidu võib anda üksnes ainetele, mis eeldatavasti ei avalda kahjulikku mõju inimeste või loomade tervisele ega lubamatut mõju keskkonnale. Ta märkis, et kinnitavat teavet võib nõuda ka selleks, et suurendada usaldust aine heakskiitmise otsuse vastu. Komisjon märkis, et ta on jätkuvalt äärmiselt hoolikas, et aine hindamisel ja heakskiitmise või pikendamise otsuse tegemisel võetaks nõuetekohaselt arvesse tagajärgi inimeste ja loomade tervisele ning keskkonnale ning et need otsused põhineksid määruse 1107/2009 artikli 1 lõikes 4 sätestatud ettevaatuspõhimõttel.

14. Komisjon märkis, et kinnitava teabe taotlemise ulatus sõltub sellest, kas uute teaduslike ja tehniliste teadmiste tulemusena kehtestatakse uued nõuded.

15. Komisjon nõustus ombudsmaniga, et enne heakskiitmiseotsuse tegemist tuleks eelistada mis tahes asjakohase puuduva teabe taotlemist ja hindamist. Ta märkis, et see on ette nähtud ka õigusaktides ja see sisaldub heakskiidutaotluste hindamise menetluses.

16. Komisjon selgitas, et taotlejad, kes soovivad taotleda aine heakskiitmist, peavad esitama taotluse kooskõlas määruse 1107/2009 artikliga 8 ning määruses (EL) nr 283/2013 [9] ja määruses (EL) nr 284/2013 [10] sätestatud andmenõuetega. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklile 9 kontrollib referentliikmesriik, kas taotlus sisaldab kõiki vajalikke elemente. Kui liikmesriigid või EFSA vajavad hindamise käigus lisateavet, võivad nad taotlejalt teatava ajavahemiku jooksul sellist teavet nõuda. Referentliikmesriik ja EFSA peavad seda lisateavet hindama koos ülejäänud taotlusega. Lisateave ei saa puudutada uusi nõudeid, mida taotluse esitamise ajal ei olnud. Komisjon jõudis järeldusele, et määrusega 1107/2009 ette nähtud menetlused näevad ette range raamistiku andmete esitamiseks, liikmesriikidele ja EFSA-le hindamiseks ning kinnitava teabe esitamiseks. Komisjon teatas, et ta on võtnud endale kohustuse seda raamistikku järgida.

17. Kaebuse **esitaja** väitis, et komisjoni vastus ombudsmani esimesele ettepanekule on eksitav. Kaebuse esitaja märkis, et kuigi ombudsman teeb selgelt ettepaneku menetluse „piiravaks kasutamiseks“, „*ei ole komisjonil selge, et ta nõustub „piirava kasutamisega“*“. Kaebuse esitaja sõnul väitis komisjon, et taotleb kinnitavaid andmeid „*rangelt kooskõlas*“ määruse (EÜ) nr 1107/2009 sätetega. Kaebuse esitaja juhtis siiski tähelepanu sellele, et komisjon on pidevalt väitnud, et see järgib reeglit, samas *kui kaebuse esitaja arvates rikub komisjon eeskirju „tavamenetlusena“*.

18. Kaebuse esitaja väitis, et komisjoni vastusest nähtub, et institutsioon ei ole ettepanekuga nõus ning jätkab kaebuse esitaja ja mõne ELi liikmesriigi kritiseeritud ebaseadusliku tegevuse jätkamist. Kaebuse esitaja uuritud 25 hiljutisest sünteetiliste pestitsiidide heakskiitmise otsusest koosnev valim (mis võeti vastu 20. novembrist 2013 kuni 27. juulini 2015) näitab, et komisjon kasutab CDPd endiselt standardmenetlusena, sest 22 juhul kasutati CDP menetlust. Kaebuse esitaja sõnul „*ei ole see üldse piirav*“.

19. Kaebuse esitaja väitis ka, et komisjoni väide, et järgitakse määruse (EÜ) nr 1107/2009 II lisa punkti 2.2 [11], ei ole õige. Ta märkis, et ühelgi 22 juhtumist i) ei ole EFSA ega komisjon väitnud, et andmenõudeid on muudetud või täpsustatud, ja ii) on võimalik väita, et teave on „*kinnitav oma laadilt*“, kuna EFSA tõendas (kõrgeid) riske ja sageli vastuvõetamatuid riske või puuduvat teavet, mis võib sisaldada riske. Kaebuse esitaja märkis, et üksnes tõendid selle kohta, et „*riskid puuduvad*“, [või] olla „*kinnitatud*“, kuid taotleja ei ole selliseid tõendeid esitanud. „*Kinnitava teabe*“ menetluse standardne kasutamine ei ole lihtsalt põhjendatud.“

20. Lisaks näitab kaebuse esitaja sõnul tema uuritud otsuste valim selgelt, et komisjoni otsused ei ole kooskõlas määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 4 lõikega 5 [12]. Kaebuse esitaja väitis, et selleks, et komisjon saaks pestitsiidi heaks kiita, peab taotleja tõendama vähemalt üht „*ohutut representatiivset kasutusviisi*“. Kuid tema uuritud otsuste valimis „*võis kaebuse esitaja kergesti leida näiteid...*“ „Euroopa Toiduohutusameti poolt kindlaks tehtud kriitiliste probleemsete

valdkondade küsimused“ [13] . Ta tõi seitse sellist näidet, mille puhul „järeldatakse, et „üks ohutu tüüpiline kasutusviis“ ei ole üldse tõendatud ja – nagu EFSA kirjutab – ei võimalda [komisjonil] järeldada, et ainel ei ole kahjulikku mõju inimestele ega lubamatut mõju keskkonnale .“ Kõigil juhtudel jõudis komisjon siiski järeldusele, et artikli 4 lõike 2 nõuded on täidetud. Kaebuse esitaja lisas, et „ heakskiitmine on seetõttu ebaseaduslik ja seda tehakse tahtlikult tõenäoliselt pettuse teel “. Kaebuse esitaja sõnul on selge, et kuna komisjon tõlgendab ombudsmani ettepanekut sellisel viisil, ei kavatse ta oma käitumist muuta ja jätkab oma ebaseaduslikku tegevust.

21. Kaebuse esitaja väitis, et komisjoni praegune praktika on vastuolus komisjoni avaldusega, mille kohaselt ta nõustub ombudsmaniga, et enne otsuse tegemist tuleks eelistada puuduva teabe taotlemist ja hindamist. Ta märkis, et *taotleja võib tulevikus pärast heakskiitmist esitada „kinnitava teabe“ [14] väga olulise teabe kohta, mida taotleja testib (taotleja võib kasutada vähem toksilisi partisiidid või vähem saastunud pestitsiidipartiisiidid loomkatsete tegemiseks).* Kuna regulatiivkomitee menetlus võtab aega mitu aastat, võib komisjon seda teavet enne otsuse tegemist kergesti taotleda ja ta võib oodata, kuni teave saadetakse talle enne otsuse tegemist. Kui selgub, et partiidid ei vasta nõuetele, seatakse ohtu kodanikud ja keskkond ning neid võidakse kahjustada. Kaebuse esitaja märkis, et oma vastuses ei anna komisjon mingit teavet selle kohta, et ta ootab seda teavet enne otsuse tegemist.

Ombudsmani hinnang pärast lahenduse ettepanekut

22. Ombudsman juhib tähelepanu sellele, et komisjon esitas oma vastuse lahenduse ettepanekule 20. oktoobril 2015 ja et ta kasutas tulevast aega, kui ta teatas, et ta „*nõuab kinnitavat teavet rangelt kooskõlas määruse (EÜ) nr 1107/2009 sätetega* “. Kaebuse esitaja näited komisjoni avaldatud heakskiitmisotsustest, milles CDP kasutati, põhinesid 20. novembrist 2013 kuni 27. juulini 2015 vastu võetud otsustel. Ombudsman mõistab, et kui komisjon vastas kolmele tema poolt CDP kohta tehtud ettepanekule, milles ta nendega nõustus, võttis komisjon tõsise kohustuse need ellu viia. Ta loodab, et komisjon võtab seetõttu vajalikud meetmed, et tema ettepanekud täielikult ellu viia ja mitte korrata puudusi, mida kaebuse esitaja mainis punktides 18–21. Lisaks tuletab ombudsman komisjonile meelde oma ettepaneku punktis 37 esitatud järeldust, et „*komisjon peab enne CDP kohaldamist võtma täiel määral arvesse võimalikke tagajärgi inimeste ja loomade tervisele ning keskkonnale [...] Pidades silmas, et mis tahes võimalik viga komisjoni hinnangus, mis põhineb ebapiisavatel andmetel, võib põhjustada tõsist, võimalikku pöördumatut kahju inimeste tervisele, loomade tervisele või keskkonnale üldiselt, on ombudsman seisukohal, et CDP-d tuleb kohaldada erilise ettevaatusega ja piirangutega.*“

23. Ombudsman loodab, et komisjon kasutab nüüdsest võimearendusplaani piiravamalt. Seega loodab ta, et kui kaebuse esitaja kordab heakskiidetud ainete valimi uurimise käigus tehtud toimingut mõne aasta pärast, märgib ta CDP kasutamise märkimisväärselt vähenemist. Oma järeldustes palub ombudsman komisjonil esitada aruanne, mis muu hulgas näitab, et võimearendusplaani kasutatakse piiratult ja rangelt kooskõlas kohaldatavate õigusaktidega.

Väide, et komisjon võttis vastu eksitavad läbivaatamisaruanded ja otsused toimeainete kohta, ning väide, et komisjon peaks uuesti hindama kõiki asjaomaseid läbivaatamisaruandeid ja -otsuseid ning lisama neisse kõik asjakohased EFSA järeldused

Ombudsmani ettepanek lahenduse leidmiseks

24. Ombudsman uuris kaebuse esitaja väidet, et kümne toimeaine hindamisel teatavate pestitsiidide puhul ei võtnud komisjon arvesse EFSA vastastikuste eksperdi hinnangute teaduslikke järeldusi. Kaebuse esitaja väitis, et kuigi EFSA tuvastas andmetes esinevad lüngad või isegi riskid, kiitis komisjon need kümme toimeainet heaks. Viimane ei nõustunud kaebuse esitajaga ja esitas üksikasjalikud selgitused oma seisukoha kohta iga kümne aine kohta, mida kaebuse esitaja pidas problemaatiliseks.

25. Ombudsman leidis, et kuna kaebuse esitaja väitis, et komisjon peaks oma hinnangu kümnele asjaomasele toimeainele uuesti hindama, ei olnud põhiküsimus mitte läbivaatamisaruannete ja -otsuste väidetavalt „*eksitav*“ iseloom, vaid pigem see, kas need olid EFSA järeldusi silmas pidades sisuliselt õiged. Seetõttu keskendus ta oma analüüsis sellele küsimusele.

26. Ombudsman märkis, et kõik asjaomased toimeained on direktiivi 91/414 alusel heaks kiidetud. Direktiivi 91/414 artikli 5 lõikes 1 on sätestatud, et toimeaine kiidetakse heaks üksnes „*kui võib eeldada*“, et seda sisaldavad taimekaitsevahendid (nende jäägid või nende kasutamine) ei avalda kahjulikku mõju inimeste ega loomade tervisele ega põhjaveele ega lubamatut mõju keskkonnale.

27. Ombudsman märkis, et komisjon tunnistas oma vastustes, et kõik kümme toimeainet kiideti heaks ajal, mil hindamise asjakohaseid osi ei olnud võimalik lõpule viia, sest taotlejad olid esitanud ebapiisavat teavet (andmelüngad). EFSA juhtis tähelepanu ka mitmele probleemile seoses iga kõnealuse ainega. Kuigi komisjon soovitas võtta leevendusmeetmeid liikmesriikide tasandil, andis ta siiski heakskiidu. Ta tegi seda isegi siis, kui tal ei olnud piisavalt dokumente, et oleks võimalik teha nõuetekohaselt informeeritud otsuseid, et heakskiidetud ainetel ei olnud ühtegi direktiivi 91/414 artikli 5 lõikes 1 nimetatud kahjulikku mõju. Ombudsman leidis, et kui see tegelikult nii oleks, oleks selline menetluslik tegevus ebaseaduslik ja vastuolus hea halduse põhimõtetega. Ta märkis, et võttes arvesse võimalikke tagajärgi inimeste ja loomade tervisele ning keskkonnale, oleksid sellised puudused eriti murettekitavad. Ombudsman leidis, et komisjon peaks selles suhtes olema äärmiselt ettevaatlik. Sellistes olukordades oleks komisjonil selgem nõu uurida asjaomaseid küsimusi enne heakskiidu andmise otsuse tegemist.

28. Ombudsman täheldas, et teatavatel juhtudel tuvastas EFSA lisaks andmelünkadele ja lihtsatele mureküsimustele ka „kriitilise tähtsusega valdkonnad“. Ta leidis, et võttes arvesse selle mõiste määratlust (mis viitab peamiselt olukordadele, kus kahjulikku mõju ei saa täielikult

välistada [15]), on raske mõista, kuidas komisjon võis direktiivi 91/414 artikli 5 lõiget 1 arvesse võttes õiguspäraselt otsustada, et nende ainete jäägid või neid toimeaineid sisaldavate taimekaitsevahendite kasutamine ei avalda kahjulikku mõju inimeste või loomade tervisele ega lubamatut mõju keskkonnale. Ombudsman leidis, et komisjon ei ole selle kohta vähemalt rahuldavat selgitust esitanud.

29. Ombudsmanile esitatud tõendeid arvesse võttes ei veenanud ombudsman komisjoni argumente, mille kohaselt ei ole olulistest küsimustest kunagi esitatud kinnitavaid andmetaotlusi.

30. Ombudsman leidis, et tema leiud on eriti murettekitavad, sest kõik kümme ainet kiideti heaks mitu aastat tagasi, ning ilmnas, et enamikul juhtudel ei olnud komisjon vaatamata aja möödudes nõutud kinnitavate andmete hindamist lõpule viinud. Võttes arvesse ilmset lahknevust EFSA järelduste ja komisjoni järelduse vahel, mille kohaselt kõnealused ained ei avalda eeldatavasti kahjulikku mõju inimeste ja loomade tervisele, põhjaveele ega keskkonnale, märkis ombudsman, et ta võib mõista kaebuse esitaja muljet, et komisjoni läbivaatamisaruanded ja heakskiitvad otsused on *eksitavad* ja ebatäpsed.

31. Seetõttu tegi ombudsman järgmise ettepaneku lahenduse leidmiseks:

„Seoses kümne aine hindamisega

1. Komisjon peaks kinnitavate andmete hindamise viivitamata lõpule viima ja oma hinnangut ajakohastama.

2. Kui see ei ole võimalik, peaks komisjon oma heakskiidud läbi vaatama ja kaaluma, kas need olid põhjendatud, pidades silmas nende andmise tingimusi, võttes arvesse i) asjaolu, et ainete teaduslikku hindamist ei olnud võimalik lõpule viia, kuna loa andmise ajal puudusid andmed, ja ii) kindlakstehtud riske.

3. Komisjon peaks kasutama sama lähenemisviisi ka teiste toimeainete suhtes, mis ei ole käesoleva uurimise osa ja mille puhul on tuvastatud võrreldav puudus. “

32. Oma vastuses ombudsmani ettepanekule lisas **komisjon** ajakohastatud tabeli kümne kõnealuse aine kinnitava teabe hindamise seisuga kohta. Tabelist nähtus, et kõigi kümne aine kohta olid esitatud kõik kinnitavad andmed. Nende hindamine viidi lõpule või oli selle lõppetapis liikmesriigi tasandil, EFSA või komisjonis. Komisjon märkis, et ta on täielikult pühendunud hindamise lõpuleviimisele ja vajaduse korral heakskiitmise tingimuste muutmisele.

33. Ainete heakskiitmise läbivaatamise kohta märkis komisjon, et kuna kogu kinnitav teave saadi ja nende hindamine edeneb, leidis ta, et kõiki hindamisi on võimalik lõpule viia. Ta lisas, et kinnitava teabe *läbivaatamine toob kaasa aine heakskiitmise uuesti hindamise ja võib tingida heakskiitmise tingimuste muutmise. Liikmesriikide ja EFSA osalusel hõlmab kinnitava teabe hindamine samal tasemel kontrolli nagu heakskiidu läbivaatamine.* “

34. Muude ainete kohta, mille kohta küsiti kinnitavat teavet, märkis komisjon, et ta „*saab ainult*

kinnitada, et kõiki kinnitava teabe taotlusi jälgitakse süstemaatiliselt ja võetakse järelmeetmeid. Liikmesriigid ja EFSA on täielikult kaasatud. Kinnitava teabe läbivaatamine on taimekaitsevahendeid käsitlevate õigusaktide eest vastutava komisjoni üksuse, liikmesriikide ja EFSA töö oluline aspekt. “ Ta märkis, et seda kinnitavad alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee taimekaitsevahendite sektiiooni koosolekute päevakord ja protokollid. Komisjon märkis, et nagu ta selgitas oma 6. oktoobri 2014. aasta vastuses ombudsmanile, järgitakse kinnitava teabe hindamisel üksikasjalikku menetlust, mis on sätestatud *ad hoc* juhenddokumendis, milles leppisid kokku kõik liikmesriigid. Ta lisas, et kinnitavat teavet hinnatakse sama rangete standardite alusel kui kõiki muid algses toimikus sisalduvaid andmeid .

35. Kaebuse esitaja viitas ombudsmani ettepanekus kasutatud mõistele „viivitamata“ ja märkis, et ta ei ole veendunud, et komisjon töötab viivitamata „ seoses asjaoluga, et enamiku neist pestitsiididest ([kaebuse esitaja] võttis valimi 88-st taotluse esitajast) oli juba umbes 10 aastat tagasi teada (vt näiteks hindamisaruande projekt Bromuconazole 2006), et teave on puudulik . Kaebuse esitaja sõnul ei ole otsust kinnitava teabe kohta tehtud enamikul juhtudel (kuus kümnest). Ta märkis, et „[f] või „virtuaalne“ heakskiitmata jätmise otsus – otsus mitteheakskiidu kohta, kui pestitsiid võib jääda turule – (nt Bromukonasool 2008) oli heakskiidu andmata jätmise põhjuseks teabe puudumine. Lõpuks nõuti 2010. aastal (Bromukonasool) kinnitavat teavet, mille tähtaeg oli 2013. aastal ja mille kohta ei ole veel 2015. aasta lõppu määratud .“ Kaebuse esitaja sõnul tähendab see, et „ inimesed ja keskkond ei ole kümnete pestitsiidide eest kaitstud umbes 10 aastat ja neid on võimalik kahjustada üksnes tööstuse huvide teenimise tõttu “.

36. Kaebuse esitaja ei pidanud õigeks komisjoni väidet, et kinnitava teabe hindamine hõlmab „ sama kontrolli taset “ kui heakskiidu läbivaatamist. Kaebuse esitaja väitis, et iga taasesitamismenetlusega seotud pestitsiidi puhul volitas komisjon EFSAt esitama arvamuse teabe teadusliku aluse kohta. EFSA avastas sel ajal palju suuri riske ja andmelünki. Kinnitava teabe puhul ei olnud volitusi EFSA arvamuse koostamiseks ja arvamust ei avaldatud... ning seetõttu ei hinnatud taotleja esitatud kinnitava teabe teaduslikku alust .“

37. Kaebuse esitaja väitis, et riskihindamise menetluse kõige olulisem element on EFSA sõltumatu vastastikune eksperdihindang. Kuid see element puudub. Seetõttu ei kohalda komisjon samal tasemel kontrolli. Ta lisas, et „ komisjon määratleb ombudsmani ettepaneku uuesti vastuvõetamatul viisil “.

Ombudsmani hinnang pärast lahenduse ettepanekut

38. Ombudsman hindab kaebuse esitaja valvsust. Ta leiab siiski, et on piisavalt põhjust olla üldiselt rahul komisjoni vastusega tema ettepanekutele kümne vaidlusaluse aine hindamise kohta.

39. Esiteks võtab ombudsman tõsiselt komisjoni avaldust, et „ ta on täielikult pühendunud nende hindamiste lõpuleviimisele ja vajaduse korral heakskiitmise tingimuste muutmisele “.

Ombudsman tuletab komisjonile siiski meelde, et ta tegi ettepaneku tegutseda viivitamata ja kutsub komisjoni üles seda tegema. Ombudsman tuletab komisjonile ka meelde, et ta peaks olema nende hindamiste tegemisel äärmiselt ettevaatlik, pidades silmas võimalikke tagajärgi, mida ebapiisavad hinnangud võivad avaldada inimeste ja loomade tervisele ning keskkonnale. Ombudsman märgib ajakohastatud tabelist (mille komisjon koostas oma vastuses ombudsmani ettepanekule) kümne kõnealuse aine kohta kinnitava teabe hindamise seisu kohta, et ajal, mil komisjon esitas oma vastuse ombudsmani ettepanekule, viidi lõpule kolme toimeaine hindamised [16] ja muudeti suhtelisi läbivaatamisaruandeid. Läbivaadatud läbivaatamisaruandeid kahe muu toimeaine kohta [17] tuli arutada alalises taime-, looma-, toidu- ja söödakomitees 2015. aasta detsembris. Seoses ühe toimeainega [18] kavatses komisjon esitada oma seisukohad hindamise tulemuste kohta alalisele taime-, looma-, toidu- ja söödakomiteele 2015. aasta oktoobris ning seoses teise toimeainega [19] valmistas komisjon ette heakskiitmismääruse muutmist, piirates aine kasutusalasid. Kolme toimeaine [20] kohta esitatud kinnitavate andmete hindamist ei olnud veel lõpule viidud. Oma järeldustes palub ombudsman komisjonil esitada aruanne, mis muu hulgas näitab antud juhul uuritud kümnest toimeainest, mille kohta tuleb kinnitavaid andmeid veel hinnata, et komisjon viis selle hindamise viivitamata lõpule ja ajakohastas seda.

40. Teiseks märgib ombudsman, et kinnitava teabe hindamist käsitlevas komisjoni *ad hoc* juhenddokumendis (pealkirja „T kinnitava teabe hindamise kord“ all) on märgitud, et „*oleks kasulik, kui EFSA tooks lühidalt välja peamised avatud punktid ja oma üldise seisukoha, kas EFSA vastastikune hindamine võib olla vajalik, kui saata täidetud aruandetabel [komisjonile] ja [referentliikmesriigile] [...] Kui [ettekandjaks olev liikmesriik või määratud liikmesriik] või EFSA tõstatab kahtlusi või lahkarvamusi arvamustes, otsustab [komisjon], kas algatada EFSA ametlik vastastikune eksperdihindamine* „[21] “. Eespool nimetatud ajakohastatud tabel näitab, et EFSA-le anti volitus korraldada kümnest toimeainest kolme kinnitavate andmete vastastikune hindamine. Kuna ombudsman ei märkinud oma ettepanekus, et EFSA-lt tuleks nõuda vastastikust hindamist iga kord, kui taotletakse kinnitavaid andmeid, ei saa ombudsman nõustuda kaebuse esitaja väitega, et „*komisjon määratleb ombudsmani ettepaneku uuesti vastuvõetamatul viisil* “. Sellest hoolimata kutsub ombudsman komisjoni üles kaaluma, kas edaspidi tuleks kogu kinnitava teabe suhtes süstemaatiliselt läbi viia EFSA vastastikune hindamine ja kas juhenddokumenti tuleks vastavalt muuta. Seda punkti mainitakse ombudsmani järeldustes.

Väide, et komisjon ei kohaldanud nõuetekohaselt direktiivi 91/414 artikli 5 lõike 1 punkti b, ja vastav väide, et komisjon peaks nõuetekohaselt hindama, kas neid sätteid järgitakse, ning looma kontrollisüsteemi, et kontrollida, kas liikmesriigid kehtestavad ja jõustavad leevendusmeetmeid nõuetekohaselt.

Ombudsmani ettepanek lahenduse leidmiseks

41. Ombudsman märkis, et kolmas väide puudutas kahte põhiküsimust: (a) väidetav põhjendamatu vastutuse üleandmine liikmesriikidele leevendusmeetmete kaudu ja b) komisjoni järelevalve rakendamise üle riiklikul tasandil.

42. Mis puudutab **väidetavat vastutuse üleandmist**, siis oli ombudsman üldiselt rahul komisjoni selgitustega selle kohta, et praegune süsteem põhineb vastutuse jaotusel ELi ja liikmesriikide tasandite vahel. Asjakohaste eeskirjade kohaselt vastutab komisjon toimeainete heakskiitmise eest ja liikmesriigid vastutavad neid toimeaineid sisaldavate taimekaitsevahendite lubamise eest. Ombudsman märkis, et ta mõistab, et mitmel põhjusel võib komisjon paljudel juhtudel leida, et kõige parem on jätta leevendusmeetmete täpne määratlus liikmesriikide ametiasutustele (eelkõige konkreetsete taimekaitsevahendite ja konkreetsete kohalike tingimuste eripära tõttu). See lähenemisviis kajastab õigesti subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

43. Teisest küljest mõistis ombudsman ka kaebuse esitaja väidet, et komisjon ei tohiks loobuda oma pädevusest, jättes leevendusmeetmete määratluse süstemaatiliselt ainult liikmesriikidele. Nagu komisjon märkis, on ta pädev toimeaineid heaks kiitma ning määratlema tingimused ja nõuded, mis on vajalikud selleks, et vältida kahjulikku mõju inimeste ja loomade tervisele või keskkonnale. Ombudsman lisas, et mõnel juhul võib olla kasulik määrata õiguslikult siduvas dokumendis kindlaks teatavad minimaalsed leevendusmeetmed ELi tasandil, et tagada nende tõhus rakendamine liikmesriikide tasandil [22].

44. Poolte esitatud väidete ja tõendite põhjal leidis ombudsman, et komisjon võib mõnikord olla liiga leebe, kui ta kiidab heaks toimeained, mille puhul EFSA osutab andmelünkadele või isegi riskidele, ning jätab samal ajal liikmesriikidele leevendusmeetmete täpse määratluse. Ombudsman täheldas, et kümme asja, mida pooled arutasid, näitavad, et komisjon näeb oma direktiivides sageli lihtsalt ette, et „*liikmesriigid pööravad erilist tähelepanu*“ [23] teatavatele küsimustele, nagu käitaja ohutus, põhjavesi või teatavate organismide kaitse. Teine direktiivides sageli kasutatav sõnastus on see, et „*tingimused [...] sisaldavad vajaduse korral riski vähendamise meetmeid*“ [24]. Need sõnastused on väga lahtised ja ombudsmanil oli kahtlusi, kas neid saab õiguslikult kirjeldada leevendusmeetmete võtmise vajadusena. Ta pidas seda problemaatiliseks, kuna komisjoni ülesanne on tagada, et ühtegi ohtlikku toimeainet ei kiideta heaks ning et seega järgitakse ja rakendatakse täielikult tingimusi või nõudeid, mis on vajalikud nende ohutu kasutamise tagamiseks. Seetõttu kutsus ombudsman komisjoni üles oma praegust lähenemisviisi uuesti läbi vaatama.

45. Seoses **komisjoni tehtud audititega** märkis ombudsman, et praegune õigusraamistik põhineb subsidiaarsuse põhimõttel. Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklis 68 on *sätetatud, et „[l]iikmesriigid teevad ametlikke kontrollid, et tagada käesoleva määruse täitmine*“. Lisaks peavad nad esitama komisjonile aruande selliste kontrollide ulatuse ja tulemuste kohta. Mis puudutab komisjoni, siis tema „*eksperdid teevad liikmesriikides üldisi ja eriauditeid, et kontrollida liikmesriikide tehtud ametlikke kontrollid*“. Ombudsman leidis, et nendest sätetest on selge, et kuigi komisjonil on õigus auditeid läbi viia, on tema roll piiratud, kuna tema ülesanne on kontrollida liikmesriikide tehtud kontrollid. Seega lasub esmane vastutus kontrollide läbiviimise ja määramises sätetatud eeskirjade järgimise tagamise eest liikmesriikidel.

46. Ombudsman analüüsis kümnest auditiaruandest koosnevat valimit, mis avaldati Toidu- ja Veterinaarameti veebisaidil 2012.–2014. aastal tehtud auditite kohta [25]. Kümme aruannet valiti välja nii, et need hõlmaksid kogu ajavahemikku, oleksid geograafiliselt representatiivsed ja hõlmaksid nii 2004. ja 2007. aastal liiduga ühinenud liikmesriike kui ka teisi liikmesriike. Ombudsman järelendas, et vastupidiselt kaebuse esitaja väidetele kinnitasid need auditiaruanded, et Toidu- ja Veterinaaramet viib läbi ka auditeid, mis keskenduvad täielikult pestitsiididele. On tõsi, et nende auditite eesmärk on kontrollida iga liikmesriigi kontrollisüsteemi asjakohasust. Nagu väidab komisjon, hõlmavad need siiski ka kohapealseid erikontrolle, mis ombudsmani arvates võimaldavad kontrollida ka komisjoni heakskiitvates otsustes sätestatud nõuete täitmist.

47. Kuigi ombudsman ei kahelnud komisjoni selgitustes ja kinnitustes, ei olnud ta täiesti veendunud, et Toidu- ja Veterinaarameti auditid võimaldavad komisjonil tõhusalt kontrollida, kas liikmesriigid täidavad toimeaineid heakskiitvates ELi õigusaktides sätestatud tingimusi, piiranguid ja leevendusmeetmeid. Ombudsman täheldas, et auditite peamine eesmärk näib olevat kontrollida liikmesriikide tehtud kontrollide süsteemi (määruse 1107/2009 artikkel 68). Ombudsmani poolt läbi vaadatud Toidu- ja Veterinaarameti auditiaruannetes soovitati, et Toidu- ja Veterinaarameti auditid hõlmavad ka teatavate toimeainete või taimekaitsevahendite uurimist, mis hõlmab nende lubamist ja kasutamist selles liikmesriigis. Siiski näis, et järelevalve komisjoni heakskiidu tingimuste täitmise üle on väga piiratud. Eelkõige ei leidnud ombudsman tõendeid selle kohta, et Toidu- ja Veterinaaramet kontrolliks **süsteemaaliselt**, kas ELi tasandil kehtestatud tingimused, piirangud ja leevendusmeetmed on liikmesriigi tasandil täidetud. Pigem ilmnes, et komisjon tugineb liikmesriikide kehtestatud kontrollitulemustele, et kontrollida ELi tasandil kehtestatud tingimuste, piirangute ja leevendusmeetmete täitmist.

48. Ombudsman nõustus kaebuse esitajaga täielikult, et komisjon ei saa toimeainete heakskiitmisel täita oma kohustust tagada inimeste ja loomade tervise ning keskkonna tõhus kaitse, kui ta jätab liikmesriikidele peaaegu absoluutse kaalutusõiguse potentsiaalselt ohtlike ainete leevendusmeetmete määramisel. Ta märkis, et see olukord on veelgi problemaatilisem olukorras, kus komisjon ei kontrolli, kas vajalikud ettevaatusabinõud on tegelikult võetud ja et järgitakse piiranguid või juhiseid, mis on ette nähtud komisjoni heakskiiduga toimeainete kasutamisele.

49. Ombudsman vaatas läbi Toidu- ja Veterinaarameti aruanded, millele komisjon viitas. Ombudsman märkis, et mõnel valimisse kuuluval juhul leidis Toidu- ja Veterinaaramet, et liikmesriik ei ole täitnud teatavaid ELi tasandil kehtestatud piiranguid [26]. Siiski näis, et Toidu- ja Veterinaarameti auditirühma uuritud avaliku ja erasektori partnerluste arv oli üsna piiratud ja seega võis esineda ka muid nõuetele mittevastavuse juhtumeid, mis jäid auditirühma tähelepanuta. Samamoodi leidis ombudsman, et toimeainet sisaldavatele taimekaitsevahenditele, mille heakskiit tühistati 2013. aasta aprillis, anti Tšehhi Vabariigis luba alles 2013. aasta septembris ja Rumeenias 2014. aasta märtsis [27]. Ombudsman leidis, et seega on õigustatud süsteemaatilisem lähenemisviis sellistele küsimustele.

50. Seetõttu tegi ombudsman järgmise ettepaneku lahenduse kohta, mille eesmärk on tagada, et komisjon kontrollib piisavalt ja piisavalt toimeainete kasutamise heakskiitmise tingimuste

täitmist:

„Seoses leevendusmeetmete ja audititega

1. Komisjon peaks läbi vaatama oma lähenemisviisi leevendusmeetmete määratlemisele (tingimused, piirangud) ja lisama oma heakskiitvatesse otsustesse täiendavad nõuded, mis kajastavad EFSA järeltõlget.

2. Komisjon peaks kaaluma, kuidas kõige paremini parandada määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 68 kohaseid Toidu- ja Veterinaarameti auditeid. Näiteks võiks ette näha süstemaatilise lähenemisviisi kontrollidele, mis hõlmaksid ideaaljuhul kõiki komisjoni heakskiidetud toimeaineid. Kui Toidu- ja Veterinaaramet tuvastab toimeaine heakskiitmise otsuse tingimuste täitmata jätmise ühes liikmesriigis, peaks ta viivitamata kontrollima, kas teistes liikmesriikides esineb sarnane mittevastavus.

3. Komisjon peaks võtma asjakohased meetmed tagamaks, et tema auditid viiakse läbi piisava sagedusega ja õigeaegselt. Eelkõige juhul, kui komisjon otsustab heakskiidu tühistada või seda muuta, peaks ta kaaluma, milliseid meetmeid tuleks võtta, et tagada selle viivitamatu kajastamine liikmesriikide tasandil. “

51. Seoses riskide vähendamise meetmetega leppis komisjon ombudsmaniga kokku, et „aine heakskiitmist käsitlevas määruses riskijuhtimismeetmete kehtestamisel tuleks tähelepanu pöörata kavandatud riskivähendusmeetmetele, kui need on lisatud EFSA järeltõlgetesse. “ Ta märkis, et tuleks eristada EFSA järeltõlget aine heakskiitmise või uuendamise määrusest. Komisjon on seisukohal, et „[siin] eristatakse selgelt nende kahe asutuse vastutust: EFSA vastutab riskihindamise eest ning komisjon ja liikmesriigid vastutavad riskijuhtimise eest. See on kooskõlas Euroopa Toiduohutusameti asutamise määrusega (EÜ) nr 178/2002 toidualaste õigusnormide üldpõhimõtete ja nõuete kohta [28] . “

52. Komisjon selgitas, et heakskiitmise määruses sätestatud riskivähendamismeetmed võivad seega erineda EFSA järeltõlgetes kajastuvatest meetmetest. „Põhjus on see, et heakskiitmise määruses sisalduvad riskivähendamismeetmed on üksnes need, mis on asjakohased mis tahes toote puhul, mis sisaldab ELis kasutatavaid aineid. Need ei saa hõlmata riski vähendamise meetmeid, mis on spetsiifilised ainult teatavate riiklikul tasandil lubatud toodete puhul. Lisaks on EFSA järeltõlgetes osutatud riskivähendamismeetmed standardsed riskivähendamismeetmed, mis ei ole vahetult kohaldatavad, sest sellised järeltõlget on teaduslikud arvamused, millel puudub õiguslik staatus. Need tuleb riigi tasandi erimeetmetesse üle võtta, et need vastaksid riiklikele tingimustele. “

53. Komisjon väitis, et toodete riskivähendamismeetmete kehtestamise ja kontrollimise eest vastutavad liikmesriigid kooskõlas toimeaineid heakskiitvate määrustega. Nende meetmete üle otsustatakse riiklikul või tsooni tasandil, sest asjakohased meetmed riskide vähendamiseks varieeruvad sõltuvalt konkreetsetest kasutusviisidest liikmesriikides ning ka erinevatest kliima-, geoloogilistest ja keskkonnatingimustest. Komisjon märkis, et see on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

54. Seoses Toidu- ja Veterinaarameti audititega kordas komisjon, et nende audititega kontrollitakse, kas liikmesriikide ametiasutuste kehtestatud süsteemid lubade andmiseks vastavad määruse (EÜ) nr 1107/2009 nõuetele. Toidu- ja Veterinaarameti audititega kontrollitakse ka seda, et liikmesriikide ametiasutused kontrollivad, kas taimekaitsevahendeid kasutatakse kooskõlas liikmesriikide kehtestatud lubade ja leevendusmeetmetega.

55. Komisjon märkis, et Toidu- ja Veterinaaramet avaldas hiljuti ülevaatliku aruande pestitsiidide kontrolli viimase auditiseeria kohta, milles on tuvastatud ja rõhutatud süstemaatilisi probleeme taimekaitsevahendite riiklikes loasüsteemides. Puuduste hulka kuuluvad viivitused, mida liikmesriigid on teinud komisjoni määruste rakendamisel, millega kiidetakse heaks toimeained ja kehtestatakse asjakohased leevendusmeetmed. Komisjon selgitas, et Toidu- ja Veterinaarameti tuvastatud puuduste suhtes võetakse süstemaatiliselt järelmeetmeid mitmete meetmete, sealhulgas asjaomaste liikmesriikide üldiste ülevaatusauditite kaudu. Ülevaatearuande järeldusi tutvustati ja arutati kõigi liikmesriikidega. Komisjon märkis, et vajaduse korral võib komisjon alatatada liikmesriikide vastu rikkumismenetluse. Lisaks on 2016. aastaks kavandatud uus auditiseeria, milles keskendutakse konkreetselt taimekaitsevahendite lubadele liikmesriikides. Käesoleva auditiseeria ettevalmistamisel saadeti kõikidele liikmesriikidele küsimustik. Komisjon märkis, et „*seetõttu järgib Toidu- ja Veterinaaramet riiklike loasüsteemide hindamisel riskipõhist lähenemisviisi ja on tõhustanud oma tegevust selles valdkonnas.*“

56. Komisjon rõhutas, et „*kõigi heakskiidetud toimeainete kõiki riiklikke lube on tehniliselt võimatu ja mitte asjakohane hinnata, võttes arvesse, et liikmesriikides on antud tuhandeid lubasid (ning neid pidevalt uuendatakse ja ajakohastatud)*“.

57. Komisjon väitis, et Toidu- ja Veterinaarameti pestitsiidikontrolli audititel on laiem ulatus kui riiklikes lubades sisalduvate leevendusmeetmete hindamisel ning nad on esitanud põhjaliku kohapealse hindamise pestitsiidide turustamise ja kasutamise kontrollide kohta, mida liikmesriigid teevad. Komisjon lisas, et „*kontrolliti ka taimekaitsevahendite säästvat kasutamist käsitlevate ELi õigusaktide keskkonnanõuete rakendamist, nagu on täpsustatud direktiivis 2009/128/EÜ*“.

58. Komisjon nõustus ombudsmaniga, et tema auditite piisava sageduse ja õigeaegse läbiviimise tagamine on äärmiselt oluline. Ta märkis, et seetõttu on Toidu- ja Veterinaaramet võtnud taimekaitsevahendite riiklike lubade andmise süsteemide hindamiseks kasutusele asjakohase ja süstemaatilise lähenemisviisi.

59. Seoses riskide vähendamise meetmetega väitis kaebuse esitaja, et ombudsmani ettepanek on selge, väites, et komisjon peaks riskimaandamismeetmete lähenemisviisi läbi vaatama. Teisest küljest ei ole komisjoni seisukoht selge. Selles on lihtsalt öeldud, et „*tähelepanu tuleks pöörata*“ riskimaandamismeetmetele ja et leevendusmeetmete kehtestamine on riiklike ametiasutuste ülesanne. Kaebuse esitaja sõnul tähendab see, et komisjon ei kavatse oma lähenemisviisi läbi vaadata.

60. Kaebuse esitaja väitis, et komisjoni esitatud väited " ütlevad poolt tõtt.

Riskimaandamismeetmete täiustamist riiklikul tasandil on tõepoolest vaja, kuid ilma komisjoni kehtestatud (minimaalsete) eeskirjadeta ei ole liikmesriikidel suuniseid. Seepärast peaks komisjon lisama ELi tasandil leevendusmeetmete miinimumtaseme. Kui EFSA väidab, et 20-meetrine mitteprahitav tsoon on vajalik, peaks komisjon lisama selle 20 meetri pikkuse mittepihutava tsooni ja lisama „või leevendusmeetmed sarnase heite vähendamiseks“.

“Kaebuse esitaja sõnul, jättes oma lähenemisviisi läbi vaatamata ja jättes välja minimaalsed leevendusmeetmed, ei taga komisjon, et toimeainete kasutamine ei avalda inimestele kahjulikku mõju ega avalda vastuvõetamatut mõju keskkonnale.

61. Seoses Toidu- ja Veterinaarameti audititega täheldas kaebuse esitaja, et komisjon tunnistas, et Toidu- ja Veterinaaramet leiab puudusi ka leevendusmeetmete rakendamisel. Ta märkis, et see on kooskõlas varasemates märkustes esitatuga. Ta lisas, et inimeste ja keskkonna kaitse ei ole tagatud, kui komisjon ei lisa oma otsustesse mingeid (minimaalseid) leevendusmeetmeid.

62. Kaebuse esitaja leidis ka, et komisjon ei esitanud märkusi ega nõustunud ombudsmani ettepaneku punktide 2 (kus tehti ettepanek, et komisjon peaks kaaluma sarnaste rikkumiste kontrollimist teistes liikmesriikides) ja 3 (mis käsitlevad meetmeid, millega tagatakse, et heakskiidu tühistamist võetakse viivitamata arvesse liikmesriigi tasandil) kohta.

Ombudsmani hinnang pärast lahenduse ettepanekut

63. Ombudsman leiab, et komisjon ei ole väga selgelt selgitanud, kas ta nõustub täielikult tema esimese ettepanekuga leevendusmeetmete ja auditite kohta. Ombudsman on siiski valmis nõustuma, et märkides, et „*aine heakskiitmise määruks riskijuhtimismeetmete kehtestamisel tuleks tähelepanu pöörata kavandatavatele riskivähendusmeetmetele, kui need on lisatud EFSA järeldustesse*“, nõustub komisjon, et ta vaatab läbi oma lähenemisviisi leevendusmeetmete määratlemisele ja lisab oma heakskiitvatesse otsustesse täiendavad nõuded, mis kajastavad EFSA järeldusi. Mis puudutab komisjoni argumenti subsidiaarsuse põhimõtte kohta, siis ombudsman on juba märkinud (lahendusettepanekus), et ta mõistab, et leevendusmeetmete täpne määratlemine tuleks jätta liikmesriikide ametiasutustele. Ombudsman leiab siiski, et see ei välista, et komisjon kehtestab oma heakskiitvates otsustes minimaalsed riskivähendusmeetmed, kui EFSA selliseid meetmeid pakub.

64. Seoses oma teise ettepanekuga tervitab ombudsman komisjoni avaldust, et Toidu- ja Veterinaaramet on tõhustanud oma tegevust riiklike loasüsteemide hindamise valdkonnas ning et 2016. aastaks kavandatud uues auditiseerias keskendutakse konkreetselt taimekaitsevahendite lubadele liikmesriikides. Ombudsman tunneb heameelt ka selle üle, et Toidu- ja Veterinaarameti ülevaatlikes aruannetes tuvastatud puuduste suhtes võetakse süstemaatiliselt järeelmeetmeid mitmete meetmete, sealhulgas asjaomaste liikmesriikide üldiste ülevaatusauditite kaudu.

65. Ombudsman mõistab komisjoni seisukohta, et antud lubade arvu tõttu on tehniliselt võimatu

hinnata kõigi heakskiidetud toimeainete kõiki riiklikke lube. Teisest küljest ei kommenteerinud komisjon ombudsmani teises ettepanekus sisalduvat soovitusi, mille kohaselt „kui Toidu- ja Veterinaaramet tuvastab toimeaine heakskiitmise otsuse tingimuste mittejärgimise ühes liikmesriigis, peaks ta viivitamata kaaluma, kas teistes liikmesriikides esineb sarnane mittevastavus.“ Asjaolu, et nagu komisjon märkis, on hiljutise ülevaatliku aruande järeldused esitatud ja kõigi liikmesriikidega arutatud, on tõepoolest samm õiges suunas. Ombudsmani ettepanek läheb aga sellest kaugemale. Kui ühes liikmesriigis tuvastatakse mittevastavus, ei tohiks komisjonil olla liiga raske teisi liikmesriike selles küsimuses auditeerida ja teavitada teisi liikmesriike Toidu- ja Veterinaarameti leidudest, paludes neil vastata mitmele küsimusele, mille eesmärk on teha kindlaks, kas kõnealust heakskiitmisotsust täidetakse.

66. Mis puudutab ombudsmani kolmandat ettepanekut, siis kuigi ombudsmanil on hea meel märkida, et komisjon nõustub, et tema auditite piisava sageduse ja õigeaegse läbiviimise tagamine on äärmiselt oluline, märgib ta, et komisjon ei ole oma ettepanekut kommenteerinud, et „*kui komisjon otsustab heakskiidu tagasi võtta või seda muuta, peaks ta kaaluma, milliseid meetmeid tuleks võtta, et tagada selle nõuetekohane kajastamine liikmesriikide tasandil viivitamata.*“ Ühtlasi ei tohiks olla raske kehtestada hoiatussüsteemi, mille kohaselt pärast heakskiidu tühistamist või muutmist teavitatakse sellest kõiki liikmesriike ja neil palutakse anda aru meetmetest, mida nad on sellega seoses võtnud.

67. Oma järeldustes palub ombudsman komisjonil esitada aruanne, milles muu hulgas näidatakse, kuidas komisjon on rakendanud tema ettepanekuid leevendusmeetmete ja auditite kohta.

Ombudsmani üldine ettepanek

68. Ombudsman tegi järgmise üldise ettepaneku:

„Komisjon peaks võtma asjakohaseid meetmeid, et teavitada oma asjaomases valdkonnas tegutsevaid töötajaid ombudsmani järeldustest, et tagada nende kajastamine komisjoni praktikas. Komisjon peaks oma sisesuuniseid vastavalt ajakohastama.“

69. Komisjon kinnitas, et teavitab oma töötajaid suuliselt ja kirjalikult ombudsmani järeldustest. Ta märkis, et töötajatele antakse konkreetsed juhised, et „*tuletada neile meelde ainete heakskiitmise põhimõtteid, sealhulgas riskijuhtimismeetmete kehtestamist ja kinnitava teabe nõuet määrustes, millega kiidetakse heaks ja pikendatakse ainete heakskiitu.*“

Ombudsmani hinnang pärast üldist ettepanekut

70. Ombudsman tervitab komisjoni võetud kohustust teavitada oma töötajaid suuliselt ja kirjalikult ombudsmani järeldustest ning anda neile konkreetseid juhiseid. Seetõttu leiab ta, et komisjon on tema üldise ettepaneku heaks kiitnud.

Kokkuvõtvad märkused

Kaebuse esitaja lõppmärkused

71. Kaebuse esitaja leidis oma lõppmärkustes, et komisjon ei nõustunud ettepanekuga mitmes olulises punktis, et ta määratles uuesti ombudsmani teksti ja eksitas ombudsmani. Lisaks märkis ta, et komisjonil tuleks paluda lihtsat „jah või ei“ vastust küsimusele, kas ta nõustub pakutud lahendusega. Kui komisjon on lahendusega täielikult nõus, tegi ta ettepaneku, et ombudsman paluks komisjonil koostada kahe aasta jooksul alates oma otsusest aruande, milles märgitakse, et: „i) kinnitavat teavet sisaldavate otsuste arv on praeguse lähenemisviisiga võrreldes oluliselt vähenenud, ii) avaldatakse EFSA ametlik arvamus kinnitavate andmete kohta, iii) kriitilise tähtsusega küsimuste korral (EFSA arvamus) ei anta heakskiitu, iv) otsustesse on lisatud leevendusmeetmed, v) Toidu- ja Veterinaaramet viib läbi eriauditeid leevendusmeetmete riikliku rakendamise taseme kohta.“

Ombudsmani hinnang

72. Ombudsman on seisukohal, et kuigi komisjon on tema ettepanekud suures osas heaks kiitnud, saab nende järgimist kontrollida ainult siis, kui komisjon, nagu kaebuse esitaja soovitas, annab ombudsmanile aru meetmetest, mida ta on võtnud ettepanekute järgimiseks kahe aasta jooksul alates käesoleva otsuse tegemisest .

73. Komisjoni aruanne peaks eelkõige i) näitama, et kinnitavate andmete menetlust kasutatakse piiratult ja rangelt kooskõlas kohaldatavate õigusaktidega; II) tõendama seoses nende toimeainetega kümnest, mille puhul tuleb kinnitavaid andmeid veel hinnata, et komisjon viis hindamise lõpule ja ajakohastas seda viivitamata; III) näitab, et komisjon on kaalunud, kas kõiki kinnitavaid andmeid tuleks süstemaatiliselt hinnata EFSA vastastikuse eksperdi hinnangu alusel (ja kas kinnitavate andmete hindamist käsitlevat *ad hoc* juhenddokumenti tuleks vastavalt muuta). Kui komisjon otsustab, et EFSA vastastikused eksperdi hinnangud kinnitavate andmete kohta ei pea olema süstemaatilised, tuleks aruandes seda seisukohta põhjendada; IV) näidata, et komisjon on läbi vaadanud oma lähenemisviisi leevendusmeetmete määratlemisele ja et tema heakskiitmisotsused sisaldavad täiendavaid nõudeid, mis kajastavad EFSA järelusi; v) näitab, kuidas komisjon on rakendanud ombudsmani ettepanekut, mille kohaselt juhul, kui Toidu- ja Veterinaaramet tuvastab toimeaine heakskiitmise otsuse tingimuste rikkumise ühes liikmesriigis, kontrollib ta viivitamata, kas teistes liikmesriikides esineb sarnane mittevastavus; ning vi) näidata, kuidas komisjon on rakendanud ombudsmani ettepanekut, mille kohaselt juhul, kui komisjon otsustab heakskiidu tagasi võtta või seda muuta, tagab ta selle viivitamata liikmesriikide tasandil nõuetekohase kajastamise .

Järeldus

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise järeldusega:

Komisjon on suures osas heaks kiitnud ombudsmani ettepanekud lahenduse kohta seoses kinnitavate andmete menetlusega, kümne aine hindamisega ning leevendusmeetmete ja audititega. Komisjoni vastavust ombudsmani ettepanekutele saab siiski täielikult kontrollida ainult juhul, kui komisjon annab ombudsmanile aru meetmetest, mida ta on võtnud ettepanekute järgimiseks. Kuna kokkulepitud meetmete rakendamine võtab tingimata aega, palub ombudsman komisjonil esitada talle kahe aasta jooksul alates otsuse tegemisest aruande, mis hõlmab käesoleva otsuse punktis 73 loetletud punkte.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja komisjoni.

Emily O'Reilly

Strasbourg, 18. veebruar 2016

[1] Komisjoni 17. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 33/2008, millega nähakse ette nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse direktiivi artikli 8 lõikes 2 osutatud tööprogrammi kuuluvate, kuid direktiivi I lisasse kandmata toimeainete hindamise tava- ja kiirendatud menetlusega (ELT 2008, L 15, lk 5).

Uuesti esitamine tähendab sellise toimeaine heakskiitmise taotluse esitamist, millele varem heakskiitu ei antud.

[2] Praegune süsteem põhineb vastutuse jaotusel ELi ja liikmesriikide tasandi vahel. Asjakohaste eeskirjade kohaselt vastutab komisjon toimeainete heakskiitmise eest ja liikmesriigid vastutavad neid toimeaineid sisaldavate taimekaitsevahendite lubamise eest.

[3] [http://www.pan-europe.info/Resources/Reports/PAN Europe – 2012 – Reeglite painutamine ja painutamine.pdf](http://www.pan-europe.info/Resources/Reports/PAN%20Europe%20-%202012%20-%20Reeglite%20painutamine%20ja%20painutamine.pdf)

[4] Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, EÜT L 230, lk 40.

Artikli 5 asjakohased osad on sõnastatud järgmiselt:

„ 1. Võttes arvesse olemasolevaid teaduslikke ja tehnilisi teadmisi, kantakse toimeaine I lisasse esialgu kuni kümneks aastaks, kui võib eeldada, et toimeainet sisaldavad [PPPd] vastavad järgmistele tingimustele:

a) nende jäägid, mis tulenevad hea taimekaitsetavaga kooskõlas olevast kasutamisest, ei avalda kahjulikku mõju inimeste või loomade tervisele ega põhjaveele ega lubamatut mõju keskkonnale

ning nimetatud jääke, kui need on toksikoloogilise või keskkonna seisukohast olulised, saab mõõta üldkasutatavate meetoditega;

b) nende kasutamine vastavalt heale taimekaitsetavale ei avalda kahjulikku mõju inimeste või loomade tervisele ega lubamatut mõju keskkonnale, nagu on sätestatud artikli 4 lõike 1 punkti b alapunktides iv ja v.

(...)

4. Toimeaine I lisasse kandmise suhtes võib kohaldada järgmisi nõudeid:

- toimeaine minimaalne puhtusaste,*
- teatavate lisandite laad ja maksimumsisaldus,*
- piiranguid, mis tulenevad artiklis 6 osutatud teabe hindamisest, võttes arvesse kõnealuseid põllumajandus-, taimetervise- ja keskkonnatingimusi (sealhulgas kliimatingimusi),*
- valmistise liik,*
- kasutusviis. “*

[5] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 309, lk 1).

[6] Vt joonealune märkus 4. Direktiivi 91/414 artikli 4 asjakohane osa on sõnastatud järgmiselt:

„ 1. Liikmesriigid tagavad, et avaliku ja erasektori partnerlusele ei anta luba, välja arvatud juhul, kui:

a) selle toimeained on loetletud I lisas ja kõik selles sätestatud tingimused on täidetud, ning järgmiste punktide b, c, d ja e puhul vastavalt VI lisas sätestatud ühtsetele põhimõtetele, välja arvatud juhul, kui:

b) arvestades olemasolevaid teaduslikke ja tehnilisi teadmisi ning III lisaga ettenähtud toimiku hindamisest selgunud, et kui seda kasutatakse vastavalt artikli 3 lõikele 3 ja võttes arvesse kõiki tavapäraseid kasutustingimusi, milles seda võib kasutada, ja selle kasutamise tagajärgi:

i) see on piisavalt tõhus;

II) sellel ei ole lubamatut mõju taimedele või taimsetele saadustele;

III) see ei põhjusta kontrolli all olevatele selgroogsetele tarbetuid kannatusi ja valu;

IV) sellel ei ole otsest ega kaudset kahjulikku mõju inimeste ega loomade tervisele (nt joogivee, toidu või sööda kaudu) ega põhjaveele;

v) sellel ei ole lubamatut mõju keskkonnale, võttes eelkõige arvesse järgmisi kaalutlusi:

– selle säilimine ja levik keskkonnas, eelkõige vee, sealhulgas joogivee ja põhjavee saastumine,

– selle mõju muudele liikidele peale sihtliikide... “

[7] Lisateavet kaebuse tausta, poolte argumentide ja ombudsmani uurimise kohta leiate ombudsmani ettepaneku terviktekstist, mis on kättesaadav aadressil:

<http://www.ombudsman.europa.eu/en/cases/correspondence.faces/en/63623/html.bookmark>
[Linki]

[8] Vt määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklid 83 ja 84. Artiklis 80 on siiski ette nähtud mitu üleminekumeetmet, mis tähendab, et direktiivi kohaldatakse teatavatel juhtudel ka pärast seda kuupäeva.

[9] Komisjoni 1. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 283/2013, milles sätestatakse toimeainete andmenõuded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (ELT 2013, L 93, lk 1).

[10] Komisjoni 1. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 284/2013, milles sätestatakse taimekaitsevahendite andmenõuded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (ELT 2013, L 93, lk 85).

[11] Määruse nr 1107/2009 II lisa punktis 2.2 on sätestatud: „Üldjuhul kiidetakse toimeaine, taimekaitseaine või sünergisti heaks ainult siis, kui on esitatud täielik toimik.

Erandjuhtudel võib toimeaine, taimekaitseaine või sünergisti heaks kiita, isegi kui teatav teave tuleb veel esitada, kui:

a) andmenõudeid on pärast toimiku esitamist muudetud või täpsustatud; või

b) teavet peetakse oma olemuselt kinnitavaks, mis on vajalik otsuse usaldusväärsuse suurendamiseks. “

[12] Määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 4 lõikes 5 on sätestatud, et „[k]ui toimeaine heakskiitmine või heakskiitmine loetakse täidetuks, loetakse lõiked 1, 2 ja 3 täidetuks, kui see on tõendatud seoses vähemalt ühe kõnealust toimeainet sisaldava taimekaitsevahendi ühe või mitme iseloomuliku kasutusviisiga.“

[13] Oma 2014. aasta järeldustes toimeaine sulfoksaflori pestitsiidina kasutamise riskihindamist käsitleva vastastikuse eksperdiarvamuse kohta märkis EFSA, et „**küsimus ei ole loetletud kriitilise tähtsusega valdkonnana, kui on olemas piisavalt teavet, et hinnata**

tüüpilisi kasutusalasid kooskõlas määruse artikli 29 lõikega 6 ja komisjoni määrusega (EL) nr 546/2011 ning kui see hindamine **ei võimalda järeldada, et vähemalt ühe tüüpilise kasutusviisi puhul võib** eeldada, et toimeainet sisaldaval taimekaitsevahendil ei ole kahjulikku mõju inimeste või loomade tervisele ega põhjaveele ega lubamatut mõju keskkonnale.

Probleem on loetletud ka kriitilise tähtsusega valdkonnana, kus kõrgema tasandi hindamist ei olnud võimalik teabe puudumise tõttu lõpule viia ja kui madalama tasandi hindamine **ei võimalda järeldada, et vähemalt ühe tüüpilise kasutusviisi puhul** võib eeldada, et toimeainet sisaldav taimekaitsevahendil ei ole kahjulikku mõju inimeste või loomade tervisele ega põhjaveele ega lubamatut mõju keskkonnale.

Probleem on loetletud ka kriitilise tähtsusega valdkonnana, kui praeguste teaduslike ja tehniliste teadmiste põhjal, kasutades taotluse esitamise ajal kättesaadavaid juhenddokumente, **ei vasta toimeaine eeldatavasti määruse artiklis 4 sätestatud heakskiitmise kriteeriumidele** .

[14] Kaebuse esitaja selgitas, et „tootmisettevõtetest pärit tootevood erinevad alati kvaliteedi poolest, näiteks pestitsiidi toimeaine protsendi, lisandite taseme, metaboliitide arvu ja taseme jne poolest. Seetõttu on pestitsiidi mürgisuse hindamisel äärmiselt oluline, et põldudele pihustatav pestitsiidikvaliteet oleks sama kui loomkatsetes testitud pestitsiidide kvaliteet .“

[15] Vt joonealune märkus 13.

[16] Hümeksasool, metosulaam ja orüsaliin.

[17] Bromukonasool ja müklobutaniil.

[18] Quinmerac.

[19] Haloksüfop-p.

[20] Pyridaben, napropamiid ja malatioon.

[21]

http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/approval_active_substances/docs/gd_confirmatory-data_rev6-1_201312_e
[Linki], lk 5 ja 6.

[22] Komisjon tunnistas, et EFSA järeldused ei ole siduvad.

[23] See lause esineb kõigis kümnes loadirektiivis, mida pooled arutavad.

[24] Vt näiteks komisjoni direktiiv 2010/92/EL bromukonasooli kohta, komisjoni direktiiv 2011/2/EL müklobutaniili kohta või komisjoni direktiiv 2011/5/EL hümeksasooli kohta.

[25] Prantsusmaa, Saksamaa 2012, Itaalia 2012, Läti, Tšehhi Vabariik 2013, Hispaania 2013, Ühendkuningriik 2013, Rumeenia 2014, Slovakkia 2014, Rootsi 2014.

http://ec.europa.eu/food/fvo/audit_reports/index.cfm [Linki]

[26] Auditirühm avastas, et üks taimekaitsevahend on Rumeenias heaks kiidetud neljaks kasutusotstarbeks, mis ei vastanud asjaomasele toimeainele loa andmist käsitlevale direktiivile (2014. aasta auditiaruande lk 6). Audititest selgus ka, et sama toimeainet sisaldavate taimekaitsevahendite puhul, millele komisjoni load tuli 2013. aasta aprillis tühistada, on Tšehhi Vabariigis ja Rumeenias jätkuvalt lubatud turule viia taimekaitsevahendeid (Tšehhi Vabariigi 2013. aasta auditiaruande lk 7 ja Rumeenia 2014. aasta auditiaruande lk 7).

[27] Vt joonealune märkus 21.

[28] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused, EÜT 2002, L 31, lk 1.